

БОБ ДИЛЪН СТРАШЕН ДЪЖД ЩЕ ПАДНЕ

Превод от английски: Леда Милева, —

chitanka.info

*Кажу, къде беше, момче синеоко,
кажу, къде беше, сине любим?*

*Бях, майко, край пет планини,
в дим обвити,
вървах и се влачих
по пътища криви,
шест тъжни гори прекосих
мълчаливо,
до седем замрели морета
достигнах,
осем хиляди мили
през гробища бродих
и знам, че страшен, страшен, страшен,
и знам, че страшен дъжд ще падне.*

*Какво видя там, момче синеоко,
кажу ми, какво видя, сине любим?*

*Видях младенец посред
глутница вълци,
видях път широк —
запустял и безлюден,
видях кръв да капе
от черни клонаци,
видях много хора
с топори кървящи
и стълбища бели
под мътна вода,
видях мъже яки,
но с езици откъснати,
видях как деца носят
пушки и саби
и знам, че страшен, страшен, страшен,
и знам, че страшен дъжд ще падне.*

Кажу, какво чу там, момче синеоко,

кажи, какво чу, сине любим?

Чух гръм да гърми
като предупреждение,
чух вълните, готови
да залаят света,
чух сто барабана как бият
тревога,
чух устни да шепнат,
без някой да слуша,
чух умиращ от глад и чух
присмех край него,
чух последната песен на поет
в мръсна яма,
чух тъжния вопъл на клоун
сред площада,
чух самотник да вика, че все пак
човек е,

и знам, че страшен, страшен, страшен,
и знам, че страшен дъжд ще падне.

Кажки, кого срещна, момче синеоко,
кажи, кого срещна, сине любим?

Срещнах малко дете,
мъртво конче до него,
срещнах бял господин,
с черно куче вървеше,
срещнах руса девойка,
под дъгата я срещнах,
срещнах мъж, който беше
от любов наранен,
срещнах друг — с тежка рана, —
наранен от омраза,

и знам, че страшен, страшен, страшен
и знам, че страшен дъжд ще падне.

Кажки ми сега, момче синеоко,
какво ще направиш ти, сине любим?

Преди да започне дъжда,
ще изляза
и ще ида в най-тъмната,
страшна гора;
много хора там има,
а ръцете им — празни,
а водата им —
пълна с отровни зърна;
домовете им —
срещу затвор плесенясал,
дето ловко палачът
лицето си крие;
а гладът — зъл и грозен —
убива душите;
цветът там е черен,
числото е нула.

Там аз ще говоря, ще викам високо,
та всички да чуят и да разберат.
После прав ще застана
върху океана,
песента си ще пея
до последния миг
и знам, че страшен, страшен, страшен,
и знам, че страшен дъжд ще падне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.